

VECKOBLADET

Fredag 6 maj

Utkommer fredagar

1994 20:e årg.

Lösnummer 2 kr

16

Första maj i Lund Ett duktigt fruntimmer

i Lund

Så har det då varit dags igen, och som alltid häpnar man över att man inte kommer ihåg från år till år hur vansinnigt roligt det är med 1 maj. Den känslan faller på något sätt bort under de långa torrperioderna mellan utlevelserna. En god vän påpekade hänfört för många år sedan att julafton och sådant i all ära, ingenting går upp mot 1 maj, och det är så sant.

I år var till och med vädret turligt, och att det blåser så att banderollbärarna får kämpa litet hör ju bara till. Den inledande picknicken i Bjärredsparken var ljuvlig; solen sken och små glada barn för omkring som yra höns. Men den var egendomligt nog inte särskilt välbesökt. Personligen fick jag det distinkta intrycket att publiken främst bestod av Panikorkesterns familjer. Synd om dem som inte gick dit, för det var mycket njutbart.

Generalstabsplan

I år fick jag ffg litet inblickar i arbetet bakom ett 1 maj-firande i Lund — tidigare har mitt deltagande legat på ett mera amatörmässigt plan. Jag får medge att jag aldrig riktigt reflekterat över vilken enorm organisation som måste till: långa listor över vilka saker som skulle vart och när, en generalstabsplan ner i minsta detalj som t.o.m. inkluderade läsk och öl till veteranorkesterns repetition (för att de inte skulle tappa modet, får man förmoda). Trots allt detta var själva staben (partilokalen) under förmiddagen ett underverk av lugn organisation. Någon hann till och med klippa bort överskriften 1992 på lapparna med talkörer (slarvern som skulle hitta på nya hade inte gjort det när allt kom omkring).

Vissa av oss inledde sedan verksamheten med att fara runt i stan i högtalarbil och ropa; en fascinerande upplevelse. Folk tar uppenbarligen detta med politik mycket personligt. Få lät oss passera oberörda: glada vinkningar omväxlade med höttanden. Kunde också notera att V:s elektronik för en gångs skull fungerade. Det blev en väldig kraft i ropandet. Särskilt bra ekar det nere på Klostergården, något att komma ihåg för framtiden. Såvitt jag förstår tillkommer äran Thomas Schlyter, som plockat isär alla mikrofoner i deras bestands-

Cecilia Wadenbäck är den fjärde kandidaten på vänsterpartiets fullmäktigelista inför höstens val. Cecilia är välkänd i Lund som den lilla tjejen med de många barnen. Cecilia är nu snart 32 år och väntar sitt sjätte barn i juni. Barnen är i åldrarna 15, 12, 10, 7 och 4.

- Barnen är en berikande kraft, säger Cecilia, som alltid velat ha många barn. Även det första barnet, som jag fick innan jag fyllt 17 var mycket välplanerat, tillägger hon. Det var härligt att vara ung och ha barn. Man orkar mer, t ex den oregelbundna nattsömnen, säger hon.

Cecilia jobbar som sjuksköterska på medicinens intagningsavdelning på blocket. Medan hon väntade sitt femte barn gick hon undersköterskeutbildning och därefter utbildade hon sig till sjuksköterska.

Husockupant

Cecilias stora intresse är stadsplanering, gamla hus, trafik och miljö. Hon har varit med i antirivningsgruppen och deltog en gång i tiden i ockupationen av huset där

Åhléns p-hus nu ligger. Hon är också intresserad av mat och miljö och har jobbat mycket i Seger. I vänsterpartiet har hon varit medlem sedan 1984 och i KU sedan 1977. Sedan i februari i år sitter hon i styrelsen för vänsterpartiet i Lund.

- Det ska bli spännande med fullmäktige. Maratondebatterna i november blir tillsammans med ett spädbarn. Men det ska nog gå bra. Jag är van vid att ha med mig småbarn överallt.

-Politik är roligt, säger hon men tillägger att hon inte har hunnit på många år. Det har varit barn och utbildning i stället. Nedrustningen på dagis, skola och inom äldreomsorg är sånt som Cecilia vill göra något åt. Hon har haft barn på dagis i fjorton år och följt kommunens nedrustning på nära håll. Och genom jobbet ser hon hur äldreomsorgen blir sämre.

-Det är skönt med de gamla rävarna i fullmäktigegruppen som man kan luta sig mot och få råd av. Synd bara att inte kvinnor också

stannat kvar och blivit gamla rävar. Det är väl så att tjejer håller på med mer saker, funderar hon. De är väl trippelarbetsande.

-Jag tycker om att ha mycket att göra. Ju mer man har att göra ju mer får man gjort.

Det finns en del som verkligen är såna. Cecilia Wadenbäck utstrålar ett stort lugn, där vi sitter på verandan på Arkivgatan en av de första kvällarna i maj och pratar om vad hon väntar sig av jobbet i fullmäktige. Vant kör hon i säng två av barnen som sitter vid ett bord och spelar ett spel med varandra.

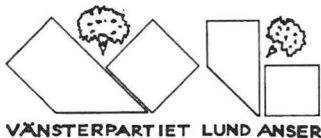
Passion för gamla hus

Cecilias stora intresse för gamla hus och miljöer har gjort att hon sedan knappt tre år är ägare till ett av de gamla husen på Arkivgatan. Huset skulle egentligen rivras men rivningslovets stoppades i sista stund. Byggherren skulle byggt radhus på tomten visste plötsligt inte vad den skulle göra

forts sid 4

forts sid 3

VÄNSTERPARTIET LUND ANSER

Bättre (?) men färre

Det var god stämning i vänsterns förstamajtåg i Lund, inte minst tack vare den myckna musiken - tangerat rekord vad gäller antalet spelande. Det var god stämning vid det avslutande mötet på Stortorget, trots en viss kyla i luften, inte minst tack vare Johan Lönnroths tal som var bra både till innehåll och framförande. Totalintrycket var mer positivt än på flera år.

Men det var färre som demonstrerade än för ett år sen, 720 personer. Det är långt från någon rekordtangering utan mindre än en fjärdedel av 1980 års siffra. Uppgången från i fjor har åter brutits.

Det var tjugonde året som Röda Kapellet medverkade men faktiskt också tjugonde året som vänsterpartiet mer eller mindre på egen hand arrangerade en förstamajdemonstration. Under hela tiden har vänsterns tåg varit större än socialdemokraternas även om avståndet har krympt. V minskade alltså i år men det gjorde även s.

På flera platser demonstrerade de båda arbetarpartierna tillsammans. I år gällde det t.ex. Kiruna. Det skulle vara intressant att se hur många deltagare ett gemensamt tåg skulle samla i Lund. Vi tror att det skulle locka många som nu stannar hemma därför att de inte kan välja och därför att de önskar se manifestationer av den grundläggande enighet som ändå finns. V har upprepade år föreslagit den typen av manifestationer men hittills förgäves.

En jämförelse med Malmö är intressant. Den staden har två och en halv gånger så många invånare som Lund. V-tåget i Lund är större än v-tåget i Malmö. Det avslutande s-mötet i Lund samlade 1000 personer mot 10 000 i Malmö. Det borde vara bättre balans. Det är ett problem för vänstern i Malmö likaväl som för socialdemokraterna i Lund.

Men det gemensamma problemet för oss alla är att deltagarantalet sjunker under det som båda partierna utpekar som ett viktigt valår. Har vi gjort fel? Ligger lösningen i mera enhet, fler lokala krav, ännu mera musik? Vi vet faktiskt inte.

Kakvinst

Ovanligt mycket människor sökte sig till vänsterpartiets öppna hus på första maj. Både smörgåsar och kakor hade en strykande åtgång och försäljningen gick med rekordvinst. Arrangörerna är mycket nöjda och tackar både kakkakarna och cafépersonalen.

I det stora reselotteriet deltog 31 kakor. Vinsten som var en biljett till Öresund runt gick till Torå Friberg.

Johan Lönnroth på 1:a maj:

3 jobb blir 4 i vänsterns Sverige

För 75 år sedan vid den här tiden tog Sveriges då helt manliga riksdag de slutliga besluten om allmän och lika rösträtt för kvinnor och män. En av dem som var med och som kunde känna sig stolt var Carl Lindhagen, en av vänsterpartiets grundare. Han hade alltså 1902 motionerat om kvinnlig rösträtt och antalet namn på motionen växte år för år. Arbetarrörelsens män var till en början skeptiska: man var rädd för att kravet på kvinnlig rösträtt skulle blockera frågan om allmän rösträtt för män. Nu när den svenska arbetarrörelsens båda partier äntligen har lyckats samla sig till att göra varvade listor till höstens riksdagsval tycker jag att vi inte bara skall ge äran åt stödstrumporna och åt oss själva utan också åt dåtidens kvinnliga rösträttsrörelse och till den vänster Lindhagen representerade.

Bevara Sverige blandat

Vänstern har alltid och är fortfarande internationallister och världsmiddlare. Vi säger ja till vår egen identitet som svenskar, vi säger samtidigt ja till Europa och ja till världen.

Tyskar och valloner var avgörande för de svenska gruvorna och järnhanteringen, holländare och judar startade många av våra första företag, finländare och italienare tog många av de tunga industrijobben när det var arbetskraftsbrist. Krogarna, fotbollen och torghandeln hade varit tristare utan kineserna, ryssarna och iranierna. Mångfalden är en rikedom. Bevara Sverige blandat.

Men motsättningar mellan svenskar och invandrare finns och kan inte döljas. Solidariteten kan inte moraliseras fram från klass-samhällets högre skikt utan bara fungera i vardagen, inom synhåll från Sjöboollssons traktor. Lagg därför flyktningmottagandet i kommunerna i nära samarbete med de ideella organisationerna. Gör det billigt och låt det bygga på självförvaltning.

Stärk Förenta Nationerna

Men världens flyktningproblem måste också angripas globalt, genom en rättvisare fördelning av jordens resurser och ett starkare världssamfund som har pengar och kraft att ingripa mot våld, vapenhandel och kränkningar av mänskliga rättigheter. Förenta Nationerna är ännu en svag och byråkratisk organisation där stormakterna har för mycket att säga till om och där medlemmarna hellre skickar vapen än hjälpstyrkor. Men det är ändå det enda vi har i en alltmer gränslös värld. FN måste byggas starkare.

Vi står idag inför de största förändringarna sedan västvärlden industrialiserades. Avståndet härifrån till rena låglöneländer är kortare än till Sveriges mittpunkt.

Mängden pengar över nationsgränserna är nu mer än 100 gånger större än värdet av allt jordens befolkning konsumerar. Stora finanshajar kan ensamma attackera och sänka valutor. Regeringar och riksbanker har allt mindre att sätta emot.

Den nya högern ropade att vi skulle satsa på oss själva och lovade att en oreglerad kapitalism och ökade inkomstskillnader skulle ge minskad arbetslöshet och ökad välfärd. Den fick den politik den ville ha. Resultatet blev finanskris, massarbetslöshet och rekordunderskott i statens affärer.

Vänstern måste se framåt

Många som minns den trygga Gunnar Sträng i TV-rutan vill ha tillbaka det gamla då alla hade jobb och då välfärden var för alla. Men historien den kan man inte vrida tillbaka som vi sjöng i Vietnamrörelsen på 70-talet. Rättvisan måste återerövas i nya former. Vänstern måste vara radikal, se framåt, förändra, bejaka nödvändigheterna och se möjligheterna.

Rosa Luxemburg kritiserade en gång Marx för att hans socialistiska vision var begränsad till Europas mest avancerade stater, att han inte såg att kapitalismen kunde överleva

så länge där fanns ännu inte exploaterad arbetskraft och investeringsmöjligheter dit den ännu inte kommit. Hon skrev också från fängelset 1918 att den ryska revolutionären hade fel om de trodde att socialismen skulle kunna byggas i ett land. Historien har givit henne rätt.

Kapitalismen står stark, men den äter långsamt upp sig själv. Efter sammanbrottet i öst omslukar den nästan hela världen. Den härjar fritt och brutalt när den är ny, men reservutgångarna börjar ta slut. När de materiella grundbehoven täckts som i stora delar av Ostasien ställs krav på facklig och politisk organisering, på mänskliga rättigheter, på bättre miljö och sociala villkor. I Sydafrika har apartheidsystemet krossats av ett demokratiskt underverk. De latinamerikan-

ska diktatorerna har tvingats på knä.

EU – en union för rika

Fascismen föll i Grekland, Spanien och Portugal. Vi som är motståndare till svenskt medlemskap bör erkänna att EG bidrog till detta. Men för den skull behöver vi inte tro på den Europeiska Unionen som socialism och motmakt till den internationella kapitalet. Socialismen kan inte byggas innanför murar. Dess grundlag kan inte vara begränsad privat äganderätt och opolitiska centralbanker.

Visst kan EU ändras, men ännu är unionen mest till för att skydda privilegier för Europas relativt rika. Vi har redan sedan gammalt och genom EES ett samarbete med EU. De svenska facken driver redan frågan om koncernfackliga avtal. Genom EES-avtalet har vi också redan en gemensam arbetsmarknad och en nästan helt genomförd frihandel. Det ökande inflytande över EU som Sverige får vid ett medlemskap uppvägs av det minskade inflytandet vi får i värden utanför.

Den enda säkra ekonomiska konsekvensen av ett medlemskap för Sverige är att drygt 3000 kronor om året per skattebetalare ges till främst ett jordbruksstöd som ger överskott och som har en dålig miljöinriktning. Medlemskapet betyder också att Sverige åter tvingas in under de rika ländernas kvoter för kläimport från Tredje Världen och bakom högre industri-tullar.

Inte lätt att vara ensam

Men det är heller ingen dans på rosor att stå utanför. Vi som säger nej har också ett ansvar, när vi segrar i november kan vi inte låta Bildt och Carlsson ensamma göra upp en ny dagordning. Vårt nej skall vara ett ja till förnyelse: ny teknologi, en radikal miljöpolitik, rättvis fördelning.

Carl Bildt försöker göra högerideologi av den nya informations-teknologin. I ett tal beskrev han den som "kollektivismens successiva borttynande" och som en "marknadsekonomisk revolution." Men det system han använder för att skicka elektronisk post till Bill Clinton och till Vietnam är ett resultat av offentlig upphandling och det är skapat av människor som arbetat kollektivt och till stor del utan profitintresse. Det är också ett ödet ironi Bildt inte kan använda sitt system för att kommunicera med Kohl och Major, för EUs datasystem är hopplöst efterblivna.

Den nya teknologin kan användas för att sprida barnpornografi, men kan också användas för att öka jämställdheten, fördjupa demokratin och för att ersätta miljöförstörande transporter. Samhället

bör garantera allas tillgång till den nya datateknologin. Vänstern måste bejaka den nya teknologin och ge den ett humanistiskt innehåll.

Marknaden kan styras

Miljömedvetna konsumenter och tekniker har tvingat fram både miljövänligare papper och tvättmedel. Marknaden kan styras i social och ekologisk riktning genom avgifter och bidrag som tvingar företagen ta hänsyn till samhällsekonomi och miljö. Vägtrafikanterna betalar i år in ungefär 35 miljarder i skatter och avgifter, men de kostar samhället 50. Med ett samhällsligt kostnadsansvar skulle varken Öresundsbron eller motorvägarna kunna överleva. Samma sak gäller kärnkraften.

Natur, kultur, skola och omsorg blir allt viktigare för var människor vill bo. Inom företagen är man idag mer beroende än någonsin av de anställdas kunskaper, inte minst för att kunna införa den nya arbetsorganisation som den nya teknologin nödvändiggör. Den kommunala musikskolan har varit avgörande för att svensk musik idag har blivit en inte obetydlig exportvara.

Nathalieplanen

Regeringen har lagt fram en sparplan på 100 miljarder fram till sekelskiftet – döpt till Nathalieplanen efter finansministerns barnbarn. Mer än hälften skall sparas i kommuner och landsting. Göran Persson jämförde denna plan med Sickans planer för Jönssonligan, ni vet de där som alltid går snett. Och det är en bra jämförelse. Att avskeda folk i vård och skola vältrar bara över kostnaderna på A-kassor,

socialkontor och fängelser. Det är ett idiotsparande. Vi får hoppas att Göran Persson inte själv ansluter sig till Jönssonligan, och att han inte blir ligans Vanheden, Sickans torped, där bara strumporna är röda.

8 x 3 = 6 x 4!

Över 90000 ungdomar under 25 år är öppet arbetslösa. Det är ett vanvettigt slöseri. Samtidigt arbetas det övertid i exportindustrin som aldrig förr. Det måste vara möjligt att fördela arbetstiden jämnare. Fyra gånger sex är lika mycket gjort som när tre jobbar åtta

Också hemarbetet behöver fördelas om. Kvinnor sliter ut sig genom dubbla bördor, hälsotillståndet för de som har tunga jobb har blivit allt sämre. Vi äldre män dör fortfarande genomsnittligt yngre, inte bara för att vi arbetar mer ute utan också för att vi inte skaffat oss kompetensen att sköta vårt eget vardagsliv när kvinnorna sticker eller dör ifrån oss.

Förnyelsen kräver stora samhällsinvesteringar. Klarar vi att göra det med årliga statsskuldräntor på 10 000 kronor per innevärdare? Problemet är inte skuldens absoluta storlek, två tredjedelar av den är placerad inom landet och i förhållande till offentliga tillgångar har Sverige inte in-tecknats mer än genomsnittet i industrivärlden. Problemet är takten i skuldens ökning och den makt den ger fordringsägarna.

Sverige skatteparadis

I år finns det ett totalt överskotts-sparande i Sverige, de privata över-

skotten är större än de offentliga underskotten. Sverige har idag en av de mildaste sammantagna för-mögenhets-, företags- och kapital-beskattningsarna i världen. Det finns ett utrymme för höjning trots pengarnas internationellorlighet. Höginkomsttagare gnäller om att de flyttar utomlands om marginal-skatterna blir högre, men statistiken visar att deras hot är tomma. Om vi höjer skatten från 50 till 60 procent på inkomster över 300.000 kronor om året är marginalskatten ändå väsentligt lägre än vad den var före skattereformen.

Men det räcker inte med skatte-höjningar, det måste också sparas. Militäretgifter kan bantas, motorvägsbyggen stoppas och en och annan administratör flyttas ut på fältet. Bidragssystemen skall naturligtvis vara generella, men ersätt inte inkomstbortfallet på de högsta nivåerna. Det nya pensions-systemet som borgare och socialdemokrater enats om är både orättvist och dyrt. Det kan inte vara vettigt att driva igenom ett beslut av samma omfattning som 50-talets ATP-reform på tre månader.

Høj pensionerna

Sparande är inte möjligt utan rättvis fördelning. Höjd generell ersättningsnivå för långtidssjuka från 70 till 80 procent kan betalas med sänkt tak i sjukersättningen. Höj A-kassan till 90 procent - jag hörde själv Ingvar Carlsson lova det utanför riksdagshuset - och høj pensionerna för den kvarts miljon som har låg eller ingen ATP. Minska avdragsrätten för privata pensionsförsäkringar.

Högern klarar aldrig saneringen av rikets finanser, för pengarna kan bara tas där de finns - hos högerns egna väljargrupper. Överklassen behöver en armé av arbetslösa att rekrytera hembiträden från och en rejäl statsskuld att plocka räntor på. Därför är det bara rättvisan, en politik till vänster, som klarar den dubbla uppgiften att minska arbetslösheten och sanera de offentliga finanserna. Den som inte känner egen makt känner heller inget ansvar. Därför måste också den ekonomiska makten omfördelas.

Minst men bäst

Många stödjer idag vänsterns idéer, men man tycker att vi är för små, att vi ändå inte kan påverka. Men det är inte sant.

Det var vi som först, länge och envetet krävde sänkt grundavdrag för höginkomsttagare och till slut gav en riksdagsmajoritet efter för det. Det ledde i sin tur till att kommunerna i år fick behålla 4 miljarder mer i skatteinkomster. Vi har också varit pådrivande i en rad frågor där den samlade oppositionen tvingat regeringen att ändra sina förslag: Det gäller en skärpt kamp mot ekonomiska brott, det gäller ökade anslag till fastighetsreparation och kulturmiljövård, det gäller avskaffandet av tvånget att införa det dyra husläkarsystemet. I många kommuner och

Första Maj...

forts.från sid 1

delar och sedan satt ihop dem igen. Imponerande.

Solröda fanor

Som alltid var det ju litet ängsligt på Clemenstorget vid samlingen. Den första kvarten ser det alltid ut som om det inte skulle komma någon mer än orkestern och man blir allvarligt orolig (jfr Sifo-undersökningar). Men som vanligt, med Lundavänstern maktliga takt, kom folk släntrande till slut, och deltagarsiffran var inte sämre än föregående år. Någonstans mellan sju- och åttahundra. Naturligtvis inte att jämföra med storhetstiden, men ändå inte så dumt. Och det är en mäktig syn, när man själv befinner sig vid Bantorget och ser ormen fortfarande ringla ut från Clemenstorget. Det är också så synd om alla politiska riktningar som inte haft vett att välja rött som sin egen färg. Ingenting är mer upplyftande än sol på röda fanor.

Häcklarna var ganska fåochsmå; själv stötte jag på några ynglingar ur FPU, men de har tid på sig att växa till sig. Det rapporterades också om ett ensamt skinhead som hade synpunkter, men i huvudsak verkade omgivningen välvillig. Vänsterns första maj-tåg är ju också ett ganska traditionellt inslag i Lunds vår numera. Ett snilledrag är det också att ha två orkestrar, även om det tänjer resurserna. Allting blir så mycket roligare när det låter, och skall man ha någon klagan på deltagarna är det den att de legat av sig när det gäller att ropa och väsnas. Det som går bäst är fortfarande de verkligt gamla klassikerna. Men det är svårt med talkör; metriken betyder mycket och det är inte alltid lätt att få till det tillräckligt kort och snärtigt. Folk gillar nämligen inte att läsa på lappar, märker man.

Mer hushållsarbete för män

Torgmötet var precis lagom långt; det är faktiskt ganska skönt att principen med många talare frångåtts. Lönnroths tal innehöll inga större överraskningar, men det är ju också ganska typiskt för 1 maj. Det som uppenbarligen väckte störst ankläng hos publiken var ett bestickande resonemang om att män borde arbeta mer i hushåll: då undviker de nämligen att dö i förtid när hustrurna lämnar dem och de dukar under av vanvård.

Chloë

landsting påverkar vänstern den praktiska politiken.

Byt regering – byt politik

Sverige behöver en ny riksdagsmajoritet och en ny regering. Men det räcker inte med det. Utan en stark vänster kommer en socialdemokratisk regering inte att klara den nödvändiga omläggningen av politiken. Föreställ er Ingvar Carlsson som politikens vänster-ytter.

En ny tid behöver en ny vänster. Vi har ändå kvar våra flersekul-gamla rötter: Frihet, jämlikhet och syskonskap. Leve första maj!

HAR DU FLYTTAT? Skicka in hela adressdelen till Veckobladet (Se ovan).

NY ADRESS.....

Röda kapellet – Färgstark 20-åring

Här nedan publicerar vi delar av Tomas Petersons tal vid Röda Kapellets tjugårsjubileum i lördag. Jubiléet som uppmärksammats tidigare med en konsert, manifesterades nu genom att Thomas Schlyter avtäckte en mänsingskylt med texten "Här bildades Röda Kapellet 1974". Skylten ersatte en som sattes upp vid 10-årsjubiléet och som stultits av någon skylthabitué.

Vi uppmärksammar idag 20-årsjubiléet av blåsorkesterns första spelning. Lunds Kommunistiska Blåsorkester, numera Röda Kapellet, bildades inför första maj 1974,

verksamhet som till och från fört den långt utanför både Lunds Som längst har orkestrernas toner ljudit inom hörhåll av den undersköna Venus av Milo, om hon idag hade funnits kvar där hon en gång restes.

Antalet möjliga sammanhang där blåsorkestern kan finnas med har hela tiden breddats och nuförtiden vet man aldrig var och när den kan dyka upp. Den orkester som en gång skapades som ett partibaserat, kulturpolitiskt vapen har gradvis breddats och allt mer övergått till att bli en allmänkulturell företeelse – om än med en progressiv och liberalistisk grundhållning. Inte heller denna verksamhet hinner jag mer än antyda. En given del av 25-årsfirandet bör vara en skrift som belyser denna aktivitet.

och repeterade här på Mejeriet på Valborgsmässoafton.

Redan på 1974 grundlades den ritual där blåsorkestern under fullt musicerande går runt i cirklar. De första åren skedde detta på gården här intill, därefter upptäckte vi att det gick lika bra att lunka runt universitetsfontänen.

Det vi uppmärksammar är i första hand den del av orkestrernas verksamhet som hör ihop med första maj. I själva verket är detta ren mycket liten del av den årliga verksamheten. Trots att jag talar i egen sak vill jag hävda att blåsorkestern har utfört en betydande kulturgärning under dessa år, i första hand i Lund men med en

Om orkestern i det avseendet snarare vandrat framåt än i cirklar vill jag avslutningsvis ändå återvända till denna symboliska bild. Blåsorkestern består till största delen av musiker med ambitioner och mer eller mindre professionella kunskaper. På första maj tvingas dessa emellertid blanda sig med oss andra som musikaliskt vandrar i cirklar. Med stor tolerans och generositet har detta accepterats.

Antagligen är detta vad som krävs för att hålla igång och ihop denna blåsorkester i 20 år till. Låt oss därför upprätthålla båda våra traditioner. Låt oss gå i cirklar på Valborg och rakt fram på första maj!

(M)anteatern Simons dröm

Premiär 25 maj -94

Nybildat Vänsterforum startar i Lund

Nu är Vänsterforum konstituerat som en förening. På ett möte i Norrköping i slutet av april valdes en interimstyrelse bestående av Eva Ekström, Södertälje, Jan-Olov Karlsson, Norrköping och Johan Sanne, Linköping. Man beslöt att Vänsterforum är

- * partipolitiskt och religiöst obunden, öppet för envar som önskar delta i verksamheten.

- * en organisation med syfte att stimulera debatt inom vänstern, såväl inom som utom existerande partier och organisationer.

- * i första hand ett forum för frågor av övergripande och långsiktig karaktär.

- * en organisation som arbetar för att ta upp frågor som annars inte skulle stå på den politiska dagordningen.

Ett duktigt

forts från sid 1

med huset eftersom det var för dåligt för att byggas om till bostäder. Cecilia som många gånger passerat huset och sett att det plötsligt stod obebott bestämde sig på stående fot för att köpa det.

- Husköpet var helt oplanerat. Vi hade länge letat efter hus men insett att vi inte hade råd. I stället hade vi börjat bygga om lägenheten så att vi skulle få plats. Ola, som var bortrest, svimmade bara lite när jag ringde och berättade att jag köpt ett hus.

- Det är ett fint hus om man uppskattar den sortens halvt förfallna hus, säger Cecilia lite syrligt. Man måste vara lite galen om man ska bo så här. Man måste ha det som fritidsnöje säger hon och berättar om fönster som inte målats på tjugo år, om trasiga elledningar, vattenledningar och avloppsledningar. Renoveringen sker på gammalt sätt med bl a färg som de blandar själva.

- Ju mer kunskap man får om gamla hus desto mer sorg känner man när man ser renoveringar av hus i stan, säger Cecilia. Och jag gillar inte att gamla seminariet rivs. Det är ett underbart hus, som har enorma möjligheter. Huset har sån kvalitet.

- Gamla hus är min passion, säger Cecilia och berättar att hon varit konstnär i många år. Hon var i första hand textilkonstnär men målade också akvareller. Hon sydde små applikationer på maskin. Motiven var gamla hus i Lund. Hon har haft några utställningar säger hon och tillägger att både mamma och farfar varit konstnärer.

Kajsa

Lundavind — grön el i kooperativ form.

Vill du bli delägare i ett vindkraftverk passa då på att teckna en andel i Lundavind snarast. En andel kostar 3250 kr. Delägare får viss rabatt på sin el. Kontakta Lunds Energi AB, Box 25, 22100 Lund.

MÖTE MÖTE

Vandringssektionen

Planeringsmöte inför sommarens Slovenien-vandring. Onsd 11 maj kl 20.00 hos Ingrid A, Karl X:s gata 10. Upplysningar: Gunnar S. tel 13 58 99. Restplatser finns.

Medelmsmöte om det kommunalpolitiska handlingsprogrammet månd 9 maj kl 19.30 på partilokalen, Bredgatan 28

BLÅSORKESTERN. Fr 6.5 avfärd till Berlin 20.47, se utskick, åter sö morgon. Sö 8.5 harmonilära med Håkan C. kl. 17, rep Röda Kapellet 18.45, Kapellsalen, noter kommer. Anmälan till Nej till EU-demonstration 14.5 (i samband med kongress).

VECKOBLADET

Detta nummer gjordes av Kajsa Theander, Karin Blom mfl.
Foto: Thomas Schlyter.

Manus sänds per post till: Veckobladet, Bredg. 28, 222 21 Lund
Eller fax må-on: 046-123 123.
Onsdag e. 18 till fax 046-14 65 82.

Telefon till redaktörerna:
Kajsa Theander 046-13 28 40
Thomas Schlyter 046-14 75 05.
Vid utebliven tidning ring:
Rune Liljekvist 046-11 50 69.